

REPORTATGE

El Nadal dels altres granollerins

Granollers ha estat una ciutat d'acollida per a moltes persones que volien viure un present i un futur millors. Ho va ser en les dècades entre 1950 i 1970 amb la immigració procedent en gran manera d'Andalusia i d'Extremadura. Ara la nostra ciutat viu un procés similar però amb homes i dones que provenen d'altres terres: el Marroc, Bolívia, el Senegal, l'Equador, Gàmbia i l'Argentina són els països que aporten més població nouvinguda a Granollers. Hem volgut conèixer amb alguns d'aquests immigrants com viuen les festes de Nadal, quins costums mantenen del seu país i quins han conegut a casa nostra.

© PERE CORNELLAS

L'Aïssatou i la Fathia han conegut pels seus fills les tradicions pròpies del Nadal i Reis a Catalunya

Més de dues mil persones d'origen marroquí estan empadronades a Granollers. És el col·lectiu més important de persones nouvingudes que ha escollit la nostra ciutat per viure. El Marroc és un país de majoria musulmana i, per tant, el Nadal no se celebra. Així ens ho explica Fatiha El Mouali, originària de Tànger i que fa 7 anys que és a Catalunya: "Creiem en Jesús però no en celebrem ni el naixement ni la mort. Intentem seguir el que han fet de bo els profetes, no tant celebrar les efemèrides". No obstant això, enguany durant el mes de desembre els marroquins tenen una cita molt destacada, la festa del xai, que s'ensopega cada any en un dia diferent, ja que els musulmans segueixen el seu propi calendari basat en els cicles de la lluna. Aquesta festa commemora la gesta d'Abraham a qui Déu va ordenar de sacrificar el seu fill i en el darrer moment l'arcàngel Gabriel li va enviar un be per matar-lo en el seu lloc. Una festa que se celebra en família, compartint un xai i que, segons la Fatiha, alguns "no en saben l'origen religiós". Les influències estrangeres també han arribat al Marroc. Així ho confirma la Fatiha en el seu darrer viatge a Tànger on va poder comprovar com els principals carrers d'aquesta ciutat tenien llums de Nadal, avets engalanats a les portes de les botigues i pares Noël. Algunes famílies marroquines també celebren el 31 de desembre, tal vegada sense tantes estridències, de manera íntima i s'aprofita per valorar com ha anat l'any. La Fathia que té tres fills, dos dels quals nascuts a Granollers,

viu amb naturalitat les tradicions catalanes que li transmeten els seus fills i alhora voldria que li n'expliquessin el sentit: "Ens demanen integració, però sovint som nosaltres els qui anem al darrere de saber el sentit de les coses perquè ningú t'explica les tradicions. Quan al principi de ser a Catalunya em parlaven dels Reis, pensava que es referien als Reis d'Espanya".

La Tabaski i el Tamkharit

L'Aïssatou Soumboundou procedeix de Velingara, un poble d'uns 30.000 habitants de l'est del Senegal, també de majoria islàmica. Com els marroquins celebren la festa del xai anomenada pels pobles de l'oest de l'Àfrica, la Tabaski.

La segona festa en importància per als senegalesos és el Tamkharit que marca el principi de l'any musulmà. És una festa essencialment cultural, similar al nostre Carnaval, que té lloc de nit i que s'inspira en les pràctiques del profeta Mohamed. Els nois es disfressen de noies i les noies de nois, i tots fan la ronda per les cases demanant aliments o diners. Es cuina un plat propi d'aquesta festa anomenat en wolof "céré bassi saleté", fet a base de cuscús de mill, boletes de carn, panses i mongetes seques. Es sacrifica el bou i cada família pren una part per preparar un bon cuscús. Aquest àpat es distribueix entre els veïns i amics i s'ha de preparar al més aviat possible perquè el primer que el menja és el primer